

Са епископом будимљанско-никшићким разговарали смо у Вуковој задужбини, након што му је уручена „Повеља Просвјете“ за допринос у очувању српског идентитета и саборности српског народа.

Кажете да смо у борби за српске светиње још далеко од тријумфа. Који је главни услов српске Цркве да седне за преговарачки сто са властима Црне Горе?

— Наш услов је да се Закон повуче или да се радикално измени, да се из њега уклоне све дискриминаторне и нецивилизацијске одредбе. У суштини, писан је са злом намером и као такав је у целини неупотребљив, иако у њему има појединих одредби које су потпуно прихватљиве. Међутим, ако је нешто настало са злом вољом, боље је да се уклони, па да се тако уклони и зла воља, па да онда причамо нормално, искрено и отворено. Да кроз дијалог дођемо до најбољег решења на обострано задовољство.

Чини се да је проблем у томе што они који се тренутно постављају као ваши непријатељи нису у стању да до краја разумеју шта народ у Црној Гори заправо тражи. Не разумеју суштину те борбе...

— Очигледно да не разумеју, пре свега тајну вере која има ту силу да се бори са злом, јер вера располаже и са истином и са Божијом светлошћу и милошћу. Ако је вера гоњена, она заправо јача кроз ту борбу. Нама ово није нешто непознато, али непознато је онима који су ово зло произвели и мисле да се са вером може трговати. Мисле да је вера превазиђена ствар и тако се понашају. Интересантно је да су на потпуно другачији начин решили питања других вера у Црној Гори, потпуно у складу са међународним стандардима, а Закон је заправо једна бољшевичко-нацистичко- комунистичка

творевина. Ово је формулација једног угледног немачког професора који га је читао. Да овакав Закон примене на већинску веру, то је просто непојмљиво.

О одлучности власти да не попусти говоре репресивне мере предузете против сопственог народа, привођена људи, сузавац, суспензије са посла... Како успевате да све држите под контролом, толика маса, а није забележен ни један инцидент на страни која тражи правду?

— Позвали смо народ на хришћански отпор овом злу, са молитвом и за наше непријатеље, за све људе учеснике у овим нашим великим свечаним скуповима. Организацију на литијама не чинимо само ми, већ сви учесници. Један отац носио је дете око свог врата, неки полицајац се насмејао тој девојчици, а она њему каже: „Чико, немој да се смејеш, ово је много озбиљна ствар“. Дакле, од старца до детета, сви су прожети једним духом, виде да се дешавају озбиљне, судбинске ствари у Црној Гори, да се Црна Гора пробудила, да је један нови талас вере и живог духовног наслеђа запљуснуо наш народ. Али, рано је за било какво славље, ова ће борба трајати дуго. Знамо на који начин се организовала друга страна да нас угрози. Потпуно смо свесни опасности за нашу веру, нарочито за људе који излазе на литије. Верујемо у победу добра, не желимо да у њој буде победника и побеђених, желимо да тријумфује добро, правда, истина и братска љубав и слога.

Имали смо одлуку власти да полиција не обезбеђује литије, па је она нагло променена, плашите ли се да би некакав намерно изазван инцидент могао да буде искоришћен да се литије забране?

— Наша полиција покушала је да избегне своју обавезу, коју има по закону, њу народ плаћа, финансира целу државу. Државне службе морају да раде свој посао, морају да обезбеђују јавни ред и мир на тако великим скуповима, нарочито ако су оправдани, утемељени на правим, истинским разлозима. Знамо шта све може да се догоди, не дај Боже, ако би се нешто отргло контроли. Сигурно неће бити инцидента са наше стране. То може да се инсценира, да неко са друге стране злоупотреби, али шта да радимо. Ми се морамо борити.

Оптимиста сте да ће бити разговора. Видите ли представнике власти како долазе на Цетиње или митрополита Амфилохија како улази у зграду владе? И да ли је то симболички битно?

Ми смо увек оптимисти кад нам је најтеже, јер нас крепи сила наше свете вере. Како год било, дијалог је неопходан, али ми заступамо искрени, конструктивни, свестрани дијалог о свим кључним питањима, а не да разговарамо о томе на који ће се начин Закон примењивати. То вам је исто као да вам неко каже — сутра долазим да отнем твоју кућу, али само да се договоримо да ли да ти је отнем силом или да ми је ти добровољно предаш. Не може на такав начин да се разговара са нашим народом. Не може на такав начин да се разговара са старим митрополитом Амфилохијем, који је толико урадио за Црну Гору. Све што је урадио остаће Црној Гори. Она се може поносити оним што су митрополит Амфилохије и наше свештенство урадили, све смо радили за наше потомство, **за нашу веру**, за нашу државу.

Када сте се захваљивали на Просвјетиној награди више пута сте рекли — треба нам ваша подршка. Каква Вам подршка треба и коме сте се заправо обратили?

— Најважнија ствар која се догодила је што је овај наш проблем пробудио и наш народ, све Србе у нашој великој, широј отаџбини, али и све хришћане у свету који су сагледали да се овде угрожава слобода вере. Само разумевање нашег проблема — то је већ велика подршка, а нарочито када се и у другим градовима ван Црне Горе, у Србији, Републици Српској, по дијаспори организују велике свечане литије у одбрану вере, не само у Црној Гори, већ свуда у свету. Дубље гледано, видимо да је православље нападнуто на свим меридијанима. Ево прилике да се објединимо сви, да изађемо из свих наших криза, од Украјине до Црне Горе, преко Сирије и других меридијана.

Чули смо поруке са Свете Горе, има ли порука из других православних цркава за које ми још не знамо?

— Добили смо отворену подршку Васељенске патријаршије и од Руске православне цркве, а они нису баш у најбољој комуникацији, али по овом питању су заузеле исти став. Наравно, Руска Православна Црква, као нама најближа, више пута је показала разумевање за наш проблем. Много пута су до сада скретали пажњу да овај Закон треба да се донесе уз поштовање Устава Црне Горе и међународно прихваћених стандарда који регулишу ову материју. Такође смо добили подршку Јерусалимске патријаршије,

заправо — добијамо подршку од целог православља.

Дакле, Ваша порука је — нема одустајања?

— Борба траје и наставиће се. Уз Божију помоћ ћемо се борити и победити.

Морам на крају да Вас питам — пратите ли Спутњик?

— Скоро редовно.

(Спутњик)